

**R E P U B L I K A
S L O V E N I J A
V I Š J E
D E L O V N O
I N S O C I A L N O
S O D I Š Č E**

VDS sodba Pdp 1098/2005

Sodišče: Višje delovno in socialno sodišče

Oddelek: Oddelek za individualne in kolektivne delovne spore

ECLI: ECLI:SI:VDSS:2006:VDS.PDP.1098.2005

Evidenčna številka: VDS03578

Datum odločbe: 11.05.2006

Področje: delovno pravo

Institut: novi ZDR - transformacija delovnega razmerja

Zveza: ZDR člen 54, 54.

Jedro

Če delavec uveljavlja transformacijo delovnega razmerja iz določenega v nedoločen čas, zato ker je ostal na delu tudi po preteku PZ, sklenjene za določen čas, ni bistveno, da ni hotel podpisati naknadno predložene nove PZ za določen čas, ki naj bi veljala za nazaj.

Izrek

Pritožba se zavrne in se potrdi izpodbijana sodba sodišča prve stopnje.

Obrazložitev

Sodišče prve stopnje je z izpodbijano sodbo ugotovilo, da tožeči stranki delovno razmerje po pogodbi o zaposlitvi, sklenjeni dne 1.4.2004 s toženo stranko, dne 31.12.2004 ni prenehalo in še traja z vsemi pravicami iz dela in po delu. Toženi stranki je naložilo, da je dolžna s tožečo stranko skleniti pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas, da jo je dolžna pozvati nazaj na delo na delovno mesto svetovalec III ali na drugo delovno mesto, ki ustreza njeni stopnji izobrazbe in z delom pridobljenih delovnih zmožnosti, ji vpisati delovno dobo v delovno knjižico od 1.1.2005 dalje, dokler nezakonito prenehanje delovnega razmerja traja, ji za to obdobje obračunati in izplačati pripadajočo plačo z zakonskimi zamudnimi obrestmi od dneva zapadlosti vsakomesečne plače v plačilo do izplačila, to je od vsakega 5. dne v mesecu dalje do plačila za pretekli mesec, ter za tožečo stranko za čas od 1.1.2005 dalje, dokler nezakonito prenehanje traja, obračunati in plačati ustrezne prispevke in dajatve, ki bremenijo plačo, vse v 8-ih dneh, pod izvršbo. Odločilo je še, da tožena stranka trpi sama svoje stroške postopka, tožeči stranki pa je dolžna povrniti povzročene stroške postopka v višini 147.506,00 SIT, z zakonskimi zamudnimi obrestmi od dneva izdaje prvostopne sodbe dalje do plačila, vse v 8-ih dneh, pod izvršbo. Toženi stranki je naložilo še plačilo stroškov pričanja B. Č. 1.340,00 SIT in D. G. 2.320,00 SIT, vse v roku 8 dni, pod izvršbo.

Zoper navedeno sodbo se pritožuje tožena stranka zaradi zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja ter napačne uporabe materialnega prava. Predlaga, da pritožbeno sodišče izpodbijano sodbo v celoti razveljavi in vrne zadevo sodišču prve stopnje v novo odločitev oz., da jo spremeni tako, da tožbeni zahtevek v celoti zavrže oz. zavrne. Navaja, da se ne strinja z oceno sodišča prve stopnje, da je pomembna zgolj presoja, ali je tožnica po preteku pogodbe o zaposlitvi ostala na istem delovnem mestu brez sklenjene nove pogodbe o zaposlitvi. Meni, da sodišče prve stopnje ni izvedlo vseh predlaganih dokazov, predvsem pa se ni opredelilo do vseh navedb tožene stranke. Poudarja, da ni zlorabila instituta delovnega razmerja za določen čas, tožnica pa je bila, kot je sama izpovedala, prepričana, da bo delovno razmerje za določen čas ponovno sklenjeno do 31.12.2005. Stranki sta se predhodno dogovarjali o nadaljevanju delovnega razmerja za določen čas, nikoli pa za nedoločen čas. Sodišče zamude pri vročitvi novega predloga pogodbe o zaposlitvi za določen čas ni ocenilo objektivno. Med postopkom se je izkazalo, zakaj je do zamude prišlo. Sodišče bi v zvezi s tem moralo izvesti dokaz z zaslišanjem direktorja OS V. pri toženi stranki S. A.. Tega dokaza ni tudi ni zavrnilo kot nepotrebne. Lahko bi se drugače in bolj popolno opredelilo o odločilnih dejstvih, vezanih na ustne razgovore tožnice z nadrejenim. Sicer pa meni, da bi moralo sodišče tožbeni zahtevek (pravilno: tožbo) zavreči zaradi

pomanjkanja procesnih postavk (pravilno: predpostavk). Tožnica ponujene pogodbe o zaposlitvi za določen čas od 1.1.2005 do 28.2.2005 ni podpisala, po mnenju tožene stranke pa bi jo morala in bi šele nato lahko zahtevala pri delodajalcu ugotovitev nezakonnosti določb pogodbe o zaposlitvi o delovnem razmerju za določen čas - da ji delovno razmerje ne preneha po 28.2.2005, ampak ji traja za nedoločen čas. Šele nato bi lahko vložila tožbo. Sodba opredelitve v zvezi s temi okoliščinami ne vsebuje. Pritožba ni utemeljena.

Pritožbeno sodišče je preizkusilo izpodbijano sodbo v okviru pritožbenih razlogov in pri tem na podlagi 2. odstavka 350. člena Zakona o pravdnem postopku (ZPP, Ur. l. RS št. 26/99 - 2/2004) po uradni dolžnosti pazilo na absolutno bistvene kršitve pravil postopka, naštete v tej določbi, ter na pravilno uporabo materialnega prava. Ugotovilo je, da sodišče prve stopnje navedenih postopkovnih kršitev ni storilo, da je pravilno ugotovilo dejansko stanje in pravilno uporabilo materialno pravo. Po 54. členu Zakona o delovnih razmerjih (ZDR/02, Ur. l. RS št. 42/02) se šteje, da je delavec sklenil pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas, če je ostal na delu tudi po poteku časa, za katerega je sklenil pogodbo o zaposlitvi. Sodišče prve stopnje je ugotovilo, da je tožnica, ki je imela sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za določen čas (od 1.4.2004 do 31.12.2004) za delovno

mesto svetovalec III, ostala na delu na tem delovnem mestu tudi po 31.12.2004 (delala je 3.1., 4.1. in 5.1. 2005, nakar je bila 6.1. in 7.1.2005 na dopustu). Tega dejstva tožena stranka niti ni zanikala, pač pa se je sklicevala na okoliščine, ki naj bi jo opravičevale, da je bila tožnici šele 10.1.2005 predložena v podpis nova pogodba o zaposlitvi (za določen čas od 1.1.2005 do 28.2.2005). Delavka, ki je bila zadolžena za pripravo te pogodbe je bila od 21.12.2004 do 24.12.2004 v bolniškem staležu, od 27.12.2004 do 4.1.2005 pa na dopustu. Sodišče prve stopnje je pravilno ocenilo, da navedene okoliščine, ki so v celoti na strani tožene stranke, ne morejo pomeniti razloga za to, da v konkretnem primeru ne bi veljala citirana določba ZDR.

Neutemeljena je pritožbena navedba, da bi bilo potrebno v zvezi s temi okoliščinami zaslišati direktorja OS V. pri toženi stranki S. A., saj to ne bi moglo spremeniti dejstva, da je tožena stranka sama odgovorna za to, da nove pogodbe o zaposlitvi s tožnico ni sklenila preden je nadaljevala z delom na istem delovnem mestu brez sklenjene pogodbe o zaposlitvi. Sodišče prve stopnje v dokaznem sklepu, sprejetem na obravnavi, res ni izrecno navedlo, da se ta dokazni predlog zavrne; vsebina dokaznega sklepa so bili le dopuščeni dokazi. Vendar pa je sodišče prve stopnje v sodbi posebej obrazložilo, da tega dokaza ni izvedlo zato, ker ne bi mogel spremeniti ugotovljenih dejstev. Pritožbeno sodišče soglaša, da izvedba tega dokaza ni bila potrebna. Čeprav

sodišče prve stopnje ni že v dokaznem sklepu, sprejetem na obravnavi, navedlo, da je ta dokaz zavrnilo ter zakaj ga je zavrnilo (kot to zahteva 287. člen ZPP), to ne predstavlja takšne kršitve ZPP, ki bi lahko vplivala na zakonitost in pravilnost sodbe (1. odstavek 339. člena ZPP).

Tudi pritožbena navedba tožene stranke, da je s tožnico decembra 2004 govorila o sklenitvi nove pogodbe o zaposlitvi za določen čas - najdlje do 31.12.2005, v predmetni zadevi ne more imeti za posledico ugotovitve obstoja delovnega razmerja le za čas do 31.12.2005, namesto za nedoločen čas, saj do sklenitve takšnega dogovora očitno ni prišlo. Ob tem pa bistvo tega spora niti ni nepodpisana pogodba o zaposlitvi za določen čas oz. vprašanje njenega trajanja, da bi prišla v poštev določba 2. odstavka 10. člena ZDR (domneva se, da je pogodba o zaposlitvi sklenjena za nedoločen čas, če pogodba o zaposlitvi za določen čas ob nastopu dela ni sklenjena v pisni obliki) ali določba 16. člena ZDR (v primeru spora o obstoju delovnega razmerja, se šteje, da delovno razmerje obstaja, če obstajajo elementi delovnega razmerja), pač pa je bistvo v tem, da je ostala tožnica na delu na istem delovnem mestu tudi po poteku časa, za katerega je imela sklenjeno pogodbo o zaposlitvi.

Tako tudi ne drži, da bi morala tožnica najprej podpisati ponujeno pogodbo o zaposlitvi za določen čas od 1.1.2005 do

28.2.2005, tožbo pa vložiti šele po tem, ko bi predhodno pri delodajalcu uveljavljala, da ji delovno razmerje ne preneha 28.2.2005, ampak ji traja za nedoločen čas. Tožnica se je v pritožbi z dne 11.1.2005, naslovljeni na delodajalca, jasno sklicevala ravno na to, da je delo svetovalke opravljala tudi po izteku zadnje pogodbe o zaposlitvi 31.12.2004, ter iz tega razloga (enako kot pozneje v tožbi) uveljavljala, da se šteje, da je sklenila pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas. Tožena stranka je na pritožbo odgovorila 2.2.2005. Postavila se je na stališče, da je med njima sklenjena pogodba o zaposlitvi za čas od 1.1.2005 do 28.2.2005. Tožnica je tožbo vložila 7.2.2005, torej v roku iz 2. odstavka 204. člena ZDR. Procesna predpostavka za sodno varstvo predhodnega uveljavljanja pravic pri delodajalcu je torej izpolnjena in tudi tožba je bila vložena pravočasno.

Ker uveljavljani pritožbeni razlogi niso podani, niti niso podani razlogi, na katere je potrebno paziti po uradni dolžnosti, je pritožbeno sodišče pritožbo zavrnilo in potrdilo izpodbijani (ugodilni) del sodbe sodišča prve stopnje (353. čl. ZPP).

Datum zadnje spremembe: 23.08.2009